

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

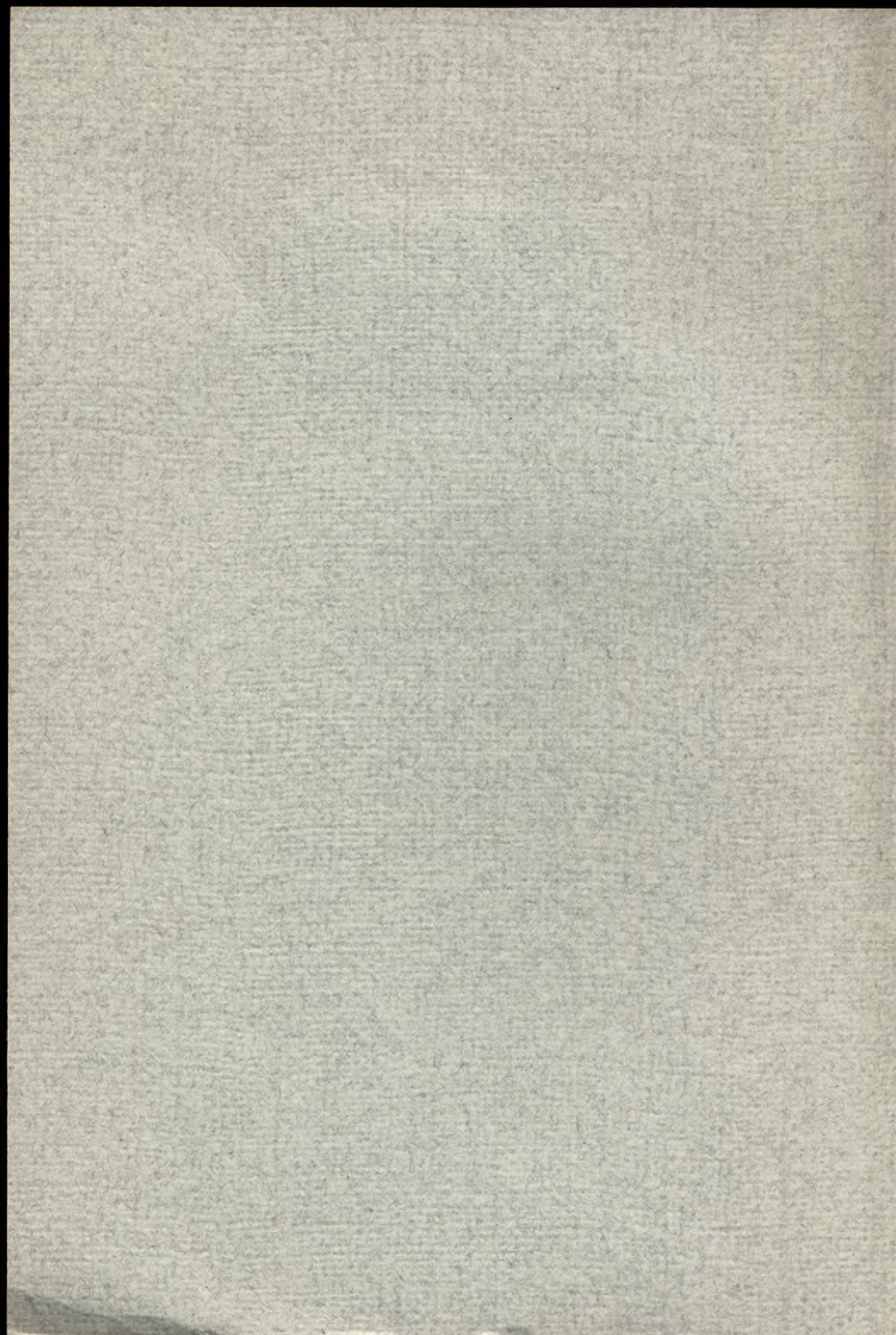
This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

(Bor.) Litt.
Sv.
Folklitt.

DEN VANSINNIGE VID
GRÅBERGSGATAN

1887

(Br.) Litt.
Sv.
Folklied.

Den Vansinnige

vid

Gråbergsgatan

och

hans fasaväckande gerningar.

Affattat i 32 versar af

N. O. J.

Pris: 15 öre.

X Sv. 60/
526

Mel. Sandahls kanon.

En ynkelig visa jag för er vill sjunga
Hör på allesammans båd gamla och unga,
Om en som i staden har blifvit bekant
Och som här fört väsen, det riktigt galant.

Han bor uti en af Majornas vretar
Vid Gråbergsgatan om man dit sig letar,
Så kan man få se ett hus som är hvitt
Men alls icke annars är gjort med nå'n snitt.

Der bor en »fördetting» förr »skrifvare» var han
»Vid Jernvägen» hade han kondition sa' man —
Men nu utaf räntan på ett kapital
Han lefde i tysthet och utan förtal.

Så hände en dag att han blef lite konstig
Och han förbjöd hvar och en ha' sin gångstig,
Till honom der han i sin vindskammar låg
Ty efter hans pengar, han trodde man såg.

Då började värden dra öronen åt sig
Han menade »Wetterlind blifvit ifrån sig»,
Och därför åstad gick han efter polis
Han sade: Att korna va' komna på is.

Tvenne konstaplar nu straxt kom med värden
Att Enslingen taga från husliga härden,
Till Därhuset som är på Hissingen nu
Dit skulle han föras af dessa tu.

De derför sig upp till honom begifva'
Ej vetande hvad som af det skulle blifva
När de kom till dörren, hvad se de, ack hvad?
Jo, framför dem reser sig en »Barikad».

Der, utaf stolar, bord, bräder, och bråte
Han hade uppstaplat en väldig förlåte,
Och innanför stod han förutan besvär
I handen han hade skarpladdadt gevär.

De ville nu börja att borttaga bråten
Men Galningen ej lät sig nöja med ståten,
Han genast tog sigte och sade »ge fyr»
Det smälde — Och det blef ett fasligt bestyr.

Den ene blef sårad i halsen af skotten
Den andre slapp undan med intet på lotten.
Den sårade bortbars och det i en hast
Ty kulan i nacken blef sittande fast.

Men såret det ej var till fara för lifvet
Han fördes till hemmet, blef bra, det är gifvet
Ty nu liksom andra han går på sin post
Uti alla väder, i tö som i frost.

Den andre han började tala med lämpa,
Och sade sig vilja bota hans krämpa
Ty han sa' sig vara läkare och sade blott
Om ni kommer ut jag gör er allt godt.

Men galningen ej något mer ville höra
Han sade att ingen honom fick störa,
Polisen var envis och kvar ville stått
Då i det samma nytt smäller ett skott.

Som väl var Polisen slapp utan all skada
Man tänkte med vatten se'n galningen bada
Och derföre efter Brandkår'n det gick bud
Som snart stod der — uti full Paradskrud.

Men trots att sin vana »gå Modigt i Elden» —
De vågade ej upp till »rasande vilden» —
Men upptill honom erbjödo sig då
— Konstapeln och Klamparen — modigt att gå.

Klamparen Olsson som fick föra strålen
Dit den skulle rigtas, i Barikadshälen —
Till skydd emot skatten, en plåt utaf jern
Han hade, till bröstets och hufvudets värn.

Han skulle just nu titta upp öfver plåten
Att recognocera. Då inifrån bråten,
En svärm utaf hagel som träffade rätt
Och vållade skada på följande sätt:

Kinden den venstra och ögat detsamma
Blef krossade genast och äfven hans panna,
Hans näsa och munnen blef allt likaså
Och det var en gräselig syn att se på.

Han genast till Salgrenska sjukhuset fördes
Det uti sporrsträck med hästarne kördes,
Ty lifvet hans — hängde ju blott på en träd
Men jag tror visst att han af Döden fick nåd.

Konstapeln blef ensam och slangen nu förde
Det galningen icke det ringaste rörde,
Ty bakom en skorsten han hade fått skydd
Konstapeln han gick uti hufvudet brydd

Se'n tog de sig före att röka med svafvel
Men »Skytten — han öppnade uppå vid gafvel,
Hvad dörrar och fönster i rummet som fans
Och röken försvann så fort som en dans.

Folket i huset de flydde till vänner
Och lemnade efter sig allt som man känner,
Så var det på en dag allt förutnämt skett
Se'n Wetterlind blifvit ifrån sitt vett.

På dagen den andra det var »flera tusen»
Af menniskor, omkring, uppå bergen och husen,
Att se om man ej fick i galningen tag
Men det fick man icke, ej på denna dag.

Trots att polisen för dörren lät spika
Och skytten förut gjort försök till att skicka,
Trenne personer till evigheten.
Trots detta komma tre modiga män.

Den förste som kom till att galningen taga
Det var en murare som bor i Haga,
Men knappast han-hunnit att komma ditin
För'n han får en kula uti sidan sin.

Den andre som var en arbetare Strömberg
Han kom strax efter muraren Lundberg,
Och träffades utaf ett hagelskott
I ansigtet och han nu nog hade fått.

Men dessa de fingo ej mista lifvet
Ty kulor och hagel togs ut det är gifvet,
Men annat det var med den tredje som kom
Han fick så han aldrig mer vände om.

Det var en yngling plåtslagare var han
Som kom för att taga den vilde i snaran,
Ett skott brinner af, och ett offer, ett nytt —
Hade nu denne ovärdige skytt.

Han genast kom ner uppå gatan och sade
»Att skjuten i bröstet han blifvit hade»
Han sade ej mera och det var nog
Facklan hon vändes, han sjönk ner och dog.

Nu efter detta fick ingen insläppas
Dörrarne åter på allvar igentäppas
Och nu vill man »saken skall få bero»
Tills man honom insöft i en god tro.

Jag hoppas härnäst jag från Majorna spørjer
Nå't nytt, så är det att man alls icke sörjer,
Att man med galningen blifvit utaf
Som sköt ner folket som dit sig begaf.

Och om som man säger »han har dynamiter»
Så skall jag försäkra att han till Jupiter,
I sällskap med huset en Himlafärd ta'r
Och helsa från oss när dit nu du far.

1001851170

